

vidjeo sam događaje iz bliza. Vidjeo sam šta je istina. I počeo sam postavljati pitanja sam sebi i tražiti odgovore. I tako je počelo.

– Na jednoj strani je Evropa koja se udružuje. U toj istoj Evropi imali smo slučaj rušenja jedne zemlje da bi se stvorilo više banana država koje sada traže ulaz u Evropu?

»... Kada se magla rata podigla, kanadska televizijska stanica SBS se, u osnovi, odrekla jednog od svojih izveštaja sa Kosova. Tokom sukoba, SBS je prikazao jednu potresnu priču o ženskom gerilcu. Kroz suze, ova mlada Albanka, je objasnila da su joj Srbi silovali i ubili mladju sestru. Pošto je bila primorana da gleda taj gnusni čin, ona je pristupila OVK.

Nakon "oslobodjenja" Kosova, producent SBS je rešio da napravi nastavak priče o mladoj gerilki. Kada su članovi televizijske ekipe stigli, bili su šokirani kad su videli "mrtvu" sestru, živu i zdravu. Upitani da objasne ovu izmišljotinu, Albanci nisu pokazivali grižu savesti. "Uradili smo ono što smo morali da uradimo. Nismo mogli sami da pobedimo Srbe", objasnili su.

SBS je bio spreman da prizna da je prevarom pustio u program albansku propagandu. Na žalsot, kanadska vlada nije bila tako voljna da preispita svoju ulogu na Kosovu...«

Inat, strana 197

– Ja držim da je Amerika ta koja je napravila problem Evropi, jer jaku Evropu ne želi Amerika.

– Švedjanin Fin Nogren u svojoj knjizi Da li se smiju voljeti Srbi? kaže da će Srbin reći ono što misli – direktno, bez uvijanja. Kad Srbin laže, onda svi vide da laže, trvdi Nogren. Kako ste vi doživjeli Srbe u jednom zaista teškom vremenu?

– Kad Srbin kaže Ne, onda je to zaista Ne. Srbi vole istinu i drže do časti i mislim da su dobri borci. Srbi su trpeći narod, mogu izdržati i nemoguće. Uzmite da su ih u njihovoj postojbini, na rodjenoj zemlji proglasili agresorima i da su to izdržali. Na Zapadu se znalo za Jugoslaviju, a kad su republike postale države, rečeno je na Zapadu da su Srbi okupirali 60% Bosne i Hercegovine. Niko nije objasnio da su na ogromnom delu BiH Srbi odvajkada, nego su rekli otprilike, da napravim porodjenje i da bude jasnije, kao da su Vjetnamci ušli u Kinu. I ta programirana istina donela je jedan užasno težak rat.

Razgovarao:
Aco Dragićević

Штампа на српском у Шведској

Право на реч (Rätt att orda)

Клуб стваралаца **»Кућа књига Девић«** из Арлева код Малмеа, у фебруару ове године, покренуло је питање оживљавања листа на српском и шведском језику који је својевремено издавало Српско друштво **»Србија '92«** - **»Право на реч«** (Rätt att orda).

Приједлог председника Љубомира Девића да се лист оживи једногласно је прихваћен. Први број листа друштва **»Србија '92«** објављен је у септембру 1993. године а последњи, тринаести број из штампе је изашао пред Видовдан 1995. године.

Одговорни издавач **»Права на реч«** био је *Видосав Симић* а први уредник *Љубомир Девић*. У листу су, поред осталих, сарађивали *Вера Милаковић*, *Живорад и Снежана Стефановић*, *Младен Петровић* и његов презимењак Александар који је у то вријеме живјео у Малмеу и био дописник **»Вечерњих новости«**. Највећи тираж који је лист достигао био је 300 примјерака.

Из нове серије и код новог издавача први број **»Права на реч«** појавио се у јулу 2003. године. Именом али и по редном броју издања из нове серије (14) који је објављен у заглављу листа он наставља традицију изворног издања. Свој мото обновљени лист је преузео, из старог издања; ријечи мајке Јевросиме, из српске народне пјесме, упућене њеном сину Марку Краљевићу: *»Немој сине говорити криво, ни по бабу ни по стричевима, већ по правди Бога истинога. Боље ти је изгубити главу него своју огрешишту душу«*. Планирано је да се лист појављује четири пута годишње. Данас обновљени лист уређује *Боривоје Живковић*, дугогодишњи активиста у српским клубовима у Малмеу. Његово име сусретали смо и на страницама других листова који су излазили у Шведској на српском језику и о којима смо писали у **»Дијаспори«**. Живковић је данас почасни члан клуба стваралаца **»Кућа књига Девић«**. *Љубомир Девић* који је, практично, оснивач **»Права на реч«** из 1993. године, данас је његов одговорни издавач. Лист је уредно регистрован код шведских власти (Рег. број 24-360). Штампа се на формату А 4 док је осам страница обновљеног листа испуњено у главном прилозима из културе. Лист се штампа ћирилицом (ијекавски и екавски) и на шведском. Занимљиво је да издавач има амбицију да објављује прилоге из српске културе и на другим језицима – пре свега на руском и француском. **»Право на реч«** има и своје Интернет издање. Адреса је <http://home.swipnet.se/cived/810/>

Ал. Д.